

Doop van de Heer – God liefst mij ten leven.

Zondag 11 jan. 2015

De bekende pater Jan van Kilsdonk, studentenpastor in Amsterdam, zei in een interview eens het volgende, ik citeer: "De innerlijk bron van mensen is vaak dichtgeslibd, vervuild, die moet weer openbreken en van binnen uit gaan stromen. Hoe gaat dat in zijn werk? Er zijn mensen, zegt hij, - vooral meisjes maar ook jongens - die vinden dat ze lelijk zijn. Ze kunnen daar erg onder lijden, maar je kunt ze laten voelen dat ze mooi zijn. 'Oh', zeg ik dan 'misschien ben je niet zo knap van gezicht, en als je aan een schoonheidswedstrijd deelneemt, kom je misschien niet als eerste uit de bus. Maar wanneer jij begint tot vrijheid te komen, wanneer jij je heerlijk voelt, vertrouwd, en je lacht, dan is elk mensengezicht mooi, het wordt mooi!'

Je wordt mooi, zegt v. Kilsdonk, als je zó naar jezelf kijkt en als mensen zó naar jou kijken. Zó keek van Kilsdonk naar mensen, zó keek ook Jezus naar mensen, met liefde, met eerbied; zó ging hij met mensen om, met álle mensen, ook met zondaars en tollenaars. En zij voelden zijn liefdevolle blik en ze begonnen opnieuw te leven.

Vandaag wordt de Messias aan ons voorgesteld, niet Johannes, maar Jezus van Nazareth is het. "Jij bent mijn geliefde zoon; in jou vind ik vreugde," zegt een stem uit de hemel. Jezus beantwoordt aan het profiel van de Messias, dat Jesaja tekent in de eerste lezing: Hij roept niet en schreeuwt niet op straat; Hij breekt het geknakte riet niet en schopt niet tegen de zondaars. Jezus eet met zondaars, met tollenaars en prostituees.

Jezus doet het anders dan Johannes. Terwijl Johannes het kwade ziet in mensen en eist dat je je bekeert, vóórdát je bij God mag horen, ziet Jezus het goede in mensen. Terwijl Johannes eist dat je je bekeert als voorbereiding op de komst van God, aanvaardt Jezus jou in je gebrokenheid. Hij kijkt je liefdevol aan, en je komt tot leven. Bij Hem mag je zijn wie je bent, ook al ben je niet volmaakt. Hij ziet het goede in jou en houdt van jou, ook al mankeert er van alles aan je.

Mensen kunnen zichzelf lelijk vinden, geknakt zijn en geen vertrouwen meer hebben, noch in zichzelf noch in anderen, door zín handelwijze, door zijn lieve blik geeft Jezus die mensen weer hoop, vertrouwen, perspectief, nieuw leven. Zín houding tov. gebroken mensen doet hen overeind komen. Hij roept het goede in mensen op. Ja, in die houding van Jezus openbaart zich de kern van de blijde boodschap. Gods liefde is onvoorwaardelijk. Hij vraagt niet eerst bekering, zoals Johannes doet, maar zijn liefde bewérkt juist bekering. God houdt van mensen, ook als ze de fout in zijn gegaan. Hij is de eerste in liefde. Het is die God, die Jezus hier op aarde present stelt. Met Jezus is God's menslievendheid hier op aarde verschenen.

Is dat niet wat onze parochie wil zijn? Een gemeenschap van mensen, die zó naar elkaar kijken, zó met elkaar praten, dat de innerlijke bron van de ander (die misschien dicht geslibd is) openbreekt en gaat stromen? Wij willen ons de methode van Jezus proberen eigen te maken, in onze relaties naar elkaar. Wij willen, zoals Hij, het geknakte riet niet breken, de kwijnende vlaspit niet doven. Wij willen zijn Weg gaan, niet ophouden in het goede in de ander te geloven, en hen zodoende tot recht laten komen. Oog hebben voor het goede in de ander, liefde voor de ander als persoon, ondanks haar/zijn fouten, zal die ander doen opstaan. Dat is de methode van Jezus, en die is anders dan de methode van Johannes. Wij worden

uitgenodigd/uitgedaagd om ons die methode van Jezus eigen te maken. Dan zal onze wereld gaandeweg anders worden, omgekeerd, mooier.